

ERAU ODATĂ UN MOȘNEAG ȘI O BABĂ, ȘI FIECARE AVEA CÂTE O FATĂ. FATA MOȘULUI ERA FRUMOASĂ, HARNICĂ ȘI BUNĂ LA SUFLET, IAR FATA BABEI ERA URÂTĂ, LENEȘĂ ȘI REA. BABA O PUNEA PE FATA MOȘULUI LA CELE MAI GRELE TREBURI ȘI O CERTA TOATĂ ZIUA. ÎNTR-O ZI, SĂTUL DE GURA BABEI, MOȘNEAGUL ȘI-A ALUNGAT FIICA DE ACASĂ.

FATA A PLECAT LA DRUM CU TRISTEȚE ÎN SUFLET. PE CÂND MERGEA FĂRĂ ROST, I-A IEȘIT ÎNAINTE O CĂȚELUȘĂ SLABĂ ȘI BOLNAVĂ CARE A RUGAT-O SĂ O ÎNGRIJEASCĂ. FATA A VINDECAT-O ȘI ȘI-A CONTINUAT DRUMUL, DAR A ÎNTÂLNIT PE DRUM UN PĂR PLIN DE OMIZI PE CARE L-A CURĂȚAT, O FÂNTÂNĂ PĂRĂSITĂ DIN CARE A SCOS MÂLUL ȘI UN CUPTOR DĂRĂPĂNAT PE CARE L-A LIPIT.

